

ТАҚРИЗИ

муқарризи расмӣ ба диссертатсияи Ҷиёнзода Зулфия дар мавзуи «Шароитҳои педагогии мубрамсозии шахсияти донишҷӯён ҳамчун барандагони фарҳанги инноватсионӣ» барои дарёфти дараҷаи илмӣ номзади илмҳои педагогӣ аз рӯйи ихтисоси 5.3.9. Назария ва методикаи ташкили фаъолияти фарҳангӣ-ичтимоӣ (педагогикаи иҷтимоӣ) - шаҳри Душанбе, 2026 с. 176 с.

Мутобиқати мавзӯ ва мухтавои диссертатсия ба шиносномаи ихтисоси илмӣ. Мавзӯ ва мазмуни диссертатсия ба шиносномаи ихтисоси илмӣ 5.3.9. Назария ва методикаи ташкили фаъолияти фарҳангӣ-ичтимоӣ (педагогикаи иҷтимоӣ), аз ҷумла: банди 1 - «Методологияи таҳқиқи фаъолияти иҷтимоӣ-педагогӣ, моҳият, сохтор, вазифа, принципҳои онҳо; моделсозии равандҳои иҷтимоӣ-педагогӣ дар муассисаҳои таълимӣ»; банди 4 - «Сифати ташкили ҷорабиниҳои иҷтимоӣ-педагогӣ» (технология ва усули баҳодихии сифати фаъолияти иҷтимоӣ педагогӣ; меъёрҳо, нишондиҳандаҳои баҳодихии сифати фаъолияти иҷтимоӣ педагогӣ) мувофиқат мекунад.

Мубрами мавзуи таҳқиқ. Таълим ва тарбияи насли наврас масъалаи муҳимест, ки ба рушди ҷомеа, иқтисод, сиёсат ва фарҳанг таъсир мерасонад. Ҷавонони эҷодкор тақдирӣ ояндаро муайян мекунанд. Дигаргуниҳои иҷтимоӣ фарҳангӣ муассисаҳои таълимӣ, аз ҷумла муассисаҳои таҳсилоти олии касбӣ водор месозанд, ки роҳҳои инноватсиониро дар соҳаи маориф ҷустуҷӯ намоянд ва ба рушди шахсият, муваффақият дар касб ва бехтар шудани сифати зиндагии ҷавонон таваҷҷуҳ зоҳир кунанд.

Инноватсияҳо дар маориф ба азхудкунии намунаи башардӯстона нигаронида шуда, барои дастбӣ ба сифати нави таълим, рақобатпазирӣ, рушди устувори инсон ва ҷомеа, тарбияи таҳаммулпазирӣ ва масъулият мусоидат мекунанд. Дар ин зимн, низомии таҳсилоти олии касбӣ шахсияти донишҷӯёнро ҳамчун барандагони фарҳанги инноватсионӣ муҳим мешуморад. Таҷрибаи бошууронаи шахсият ба муайян кардани хусусиятҳои мубрамшавии муносибатҳои байнишахсии донишҷӯён ва рушди қобилиятҳои шахсии онҳо мусоидат мекунад. Дарк намудани нақши донишҷӯён, диққатро ба таъмини кумак, дастгирӣ ва ҳамроҳсозӣ дар бунёди муносибатҳои мутақобилаи «устод-шогирд» равона сохта, зарурати таҳияи мафҳуми идоракунии фаъолияти таълимии роҳбарии гурӯҳи донишҷӯёнро ба миён оварда, татбиқи арзишҳои ахлоқиро таъмин менамояд.

Аз ин рӯ, таҳқиқи масъалаҳои марбут ба рушди фарҳанги инноватсионии донишҷӯён ва муносибати онҳо бо чараҳои таълим дар муассисаҳои таҳсилоти олии касбӣ аҳамияти илмӣ ва амалӣ дорад. Таълим бояд ба таври фаъол усулҳои инноватсиониро истифода барад ва донишҷӯёнро ба иштироки фаъолона дар раванди омӯзиш ва таҳияи лоиҳаҳои мустақил ҳавасманд созанд.

Бо назардошти аҳамияти масъалаи мазкур, дар робита ба ин, таҳия ва татбиқи барномаҳои махсусе, ки ба рушди фарҳанги инноватсионӣ ва қобилиятҳои байнишахсии донишҷӯён нигаронида шудаанд, муҳим аст.

Чунин барномаҳо метавонанд дар шакли курсҳои иловагӣ, семинарҳо, тренингҳо ва лоиҳаҳои гурӯҳӣ амалӣ карда шаванд. Дар ин раванд, омӯзгорон бояд ҳамчун роҳнамоён ва ҳавасмандкунандагони донишҷӯён амал намуда, ба онҳо дар ёфтани роҳи худ дар ҳаёт, таҳияи стратегияи муваффақият дар касб ва мутобиқ шудан ба шароити тағйирёбандаи ҷомеа кумак расонанд. Аз ин лиҳоз, таҳияи амсилаи идоракунии фаъолияти таълимӣ, ки арзишҳои ахлоқиро дар бар мегирад, барои муассисаҳои таҳсилоти олии касбӣ вазифаи муҳим ба шумор меравад. Ин амсила бояд ба принципҳои адолат, шаффофият, эҳтиром ба фикру ақидаҳои гуногун ва мусоидат ба рушди шахсии донишҷӯён асос ёбад.

Дарачаи наwgонии натиҷаҳо дар диссертатсия ва нуқтаҳои илмие, ки ба ҳимоя пешниҳод мешаванд. Навгонии илмӣ таҳқиқот пеш аз ҳама дар таҳия ва татбиқи таҳқиқот пешниҳод гардидааст, ки қисматҳои зеринро дар бар мегирад:

- Амсилаи мушаххасгардонии шахсияти донишҷӯён ҳамчун барандагони фарҳанги инноватсионӣ дар асоси таҳлили омилҳои беруна ва дохилӣ таҳия гардида, амали муштаракӣ омилҳоеро инъикос менамояд, ки раванди таълимиро мукамал месозанд.

- Дастгоҳи илмӣ таҳқиқот дақиқ карда шуда, таърифҳои муаллифии мафҳумҳои калидӣ дар заминаи диалектикаи аънаҳо ва инноватсияҳо дар фарҳанг ва маориф», «фарҳанги инноватсионӣ», «принсипи фарҳангмувофиқии тарбия», «шахсияти донишҷӯён» ҳамчун барандагони фарҳанги инноватсионӣ «Тамоюли худмубрамсозӣ» «Фарҳанги инноватсионии педагогӣ», «Мубрамсозии шахсияти донишҷӯён ҳамчун барандагони фарҳанги инноватсионӣ» ва ғайра ба шакл дароварда шуд.

- Асосҳои педагогии ҳислатҳои шахсиятии донишҷӯён ҳамчун барандагони фарҳанги инноватсионӣ ошкор ва муайян карда шуданд:

ҳассосияти фарҳангӣ, кушода будан ба инноватсияҳо, эҷодкорӣ, боварибахшӣ, таҳаммулпазир будан, худмубрамсозӣ, масъулият, ки ба таври мақсаднок дар амалигардонии ҷузъҳои арзишӣ-маъноӣ ва технологии таҳсилоти олии касбӣ рушд меёбанд.

- Концепсияи идоракунии педагогии фаъолияти донишҷӯён ҳамчун барандагони инноватсия дар асоси назарияи мубрамсозии шахсият таҳия шудааст. Ғояҳои асосӣ бо омилҳои муайян шуданд, ки рушди шахсиятро муайян карда, мазмунӣ онҳоро асосҳои методологӣ, назариявӣ ва амалии идоракунӣ ташкил медиҳанд.

Нуктаҳои илмие, ки ба ҳимоя пешниҳодшаванда дар раванди кори таҷрибавӣ-озмоишӣ ташаккули сифатҳои касбӣ шахсии донишҷӯён (эҷодкорӣ, таҳаммулпазирӣ ва омодагӣ ба инноватсияҳо) ҳамчун омили асосии рақобатпазирӣ онҳо арзёбӣ мегардад. Ин раванд татбиқи барномаи идоракунии педагогӣ ва амсилаи сохтори шашқисмаро (мақсаднок, меъёрӣ, методологӣ, мазмунӣ, технологӣ ва назоратӣ) дар бар гирифта, ба истифодаи технологияҳои муколамавӣ ва фаъолияти муштараки омӯзгору донишҷӯ асос меёбад. Интегратсияи потенциали арзишӣ, фарҳангӣ ва педагогии муассисаи таҳсилоти олӣ дар заминаи принсипи фарҳангмувофиқӣ, заминаи устуворро барои тарҳрезии мақсадҳои стратегии ҳаёти касбии донишҷӯён ва тағйирёбии мусбати ҳавасмандии илмӣ эҷодии онҳо таъмин менамояд.

Асоснокӣ ва эътимоднокии ҳулосаю тавсияҳои дар диссертатсия ифодаёфта дар партави истифода аз пойгоҳи методологӣ ва назариявии пажӯҳиш таъки ба маҷмӯи усулҳои назариявӣ ва таҷрибавии таҳқиқот, ки ба мавзӯ ва ҳадафҳои пажӯҳиш соҳор ва мувофиқ аст; таҳлили шароит ва натиҷаҳои фаъолияти таҷрибавӣ-озмоишӣ; тасдиқи пешбиниву андешаҳои, ки дар фарзия ва ғояи пешбарандаи диссертатсия ба миён гузошта шудааст; баргузориҳои қорҳои озмоишӣ дар низомии таҳсилоти мактаби олӣ; таҷрибаи амалии фаъолияти касбӣ ва педагогии муаллифи рисолаи илмӣ таҷассум гардидааст.

Таркиб ва сохтори рисола аз мақсаду вазифаҳои таҳқиқот, манбаъ ва ҳадафи пажӯҳиш, фарзия ва марҳилаҳо, асоси назарӣ ва амалию усулу роҳҳои таҳқиқ собит месозанд, ки то қадом андоза мавзӯи таҳқиқшаванда ҳаллу фасл гардидааст. Пойгоҳҳои таҳқиқот, ки диссертант бевосита озмоиш гузарониданд аз он шаҳодат медиҳанд, ки рисола дар заминаи таҷриба ва собиқаи қорӣ ба миён омадааст. Ин албатта, дастоварди хуби диссертант аст.

Дастовардҳои таҳқиқот бо таъки ба методологияи илмӣ, манбаъҳои

гуногуни иттилооти методӣ, педагогӣ, психологӣ, таҳлилу таърифи бисёрсатҳаи мафҳумҳои асосӣ, истифодаи мақсадноки методҳои ҳамдигарро мукамалкунандаи таҳқиқотӣ, таҷрибаи шахсии ҳуди муаллиф ҳамчун омӯзгори фанни методикаи таълими химия ки ба ҳадаф, предмет, вазифа ва мантиқи таҳқиқот мувофиқанд, таъмин карда шуданд.

Ҳаҷм ва сохтори диссертатсия. Муқаррароти назариявии таҳқиқот ба таври кофӣ далелнок карда шуда, дар асоси таҳлилу арзёбии адабиёти илмӣ дар соҳаи методикаи таълим, педагогика ва психология, кори таҷрибавию озмоишӣ оид ба мавзуи таҳқиқот анҷом ёфтаанд. Рисолаи илмӣ мазкур муқаддима, се боб, ҳашт зербоб, хулосаю тавсияҳо, рӯйхати адабиёт ва замиро дар бар мегирад. Ҳаҷми кор аз 176 саҳифа иборат мебошад.

Дар муқаддима аҳамияти мавзуи таҳқиқ асоснок шуда, ҳадафу вазифаҳо, объекту предмети таҳқиқ, навиғариҳои илмӣ, аҳамияти амалии натиҷаҳои бадастовардашуда муайян шудаанд.

Дар боби якум «**Асосҳои назариявӣ-методологии мубрамсозии шахсияти донишҷӯён ҳамчун барандагони фарҳанги инноватсионӣ**» номгузорӣ гаштааст. Аз ҷумла, дар фасли якум “**Таҳлили назариявии анъана ва инноватсияҳо дар фарҳанг ва маориф**” пешниҳод шудааст. Муҳаққиқ зимни омӯзиши адабиётҳои педагогӣ қайд менамояд, ки тарбияи насли наврас дар замони имруза яке аз масъалаҳои муҳим дар маорифи кишвар маҳсуб ёфта, таҳқиқи масъалаҳои марбут ба рушди фарҳанги инноватсионии донишҷӯён ва муносибати онҳо бо ҷараёни таълим дар муассисаҳои таҳсилоти олии касбӣ аҳамияти илмӣ ва амалӣ дорад диққати бештарро талаб мекунад.

Аз ҷумла, ба андешаи муҳаққиқ Ҷиёنزода Зулфия масъалаи ба рушди фарҳанги инноватсионӣ ва қобилиятҳои байнишахсии донишҷӯён нигаронида шудаанд, ҳамеша диққати таҳқиқотчиёнро ҷалб менамуд. Бояд зикр намуд, ки олимони педагогҳои ватанӣ паҳлуҳои мухталифи тарбияи арзишҳои маънавӣ-ахлоқӣ, мубрамсозии шахсияти донишҷӯён ҳамчун барандагони фарҳанги инноватсионӣ ва шуурнокии миллии хонандагону донишҷӯёнро омӯхта, тавсияҳои судмандро пешниҳод намудаанд. Аз ҷумла, олимони М. Лутфуллозода ва А. Нурув дар таҳқиқотҳои худ доир ба масъалаҳои педагогикаи миллии, Ф. Шарифзода тарбияи сифатҳои ахлоқии хонандагон дар раванди дарс, И.Х. Каримова масъалаҳои инсонгарии таълиму тарбияи хонандагону донишҷӯёнро дар раванди таълим таҳқиқ намуда, оид ба тарбияи инсонии комил тавсияҳои судмандро пешниҳод намудаанд.

Зербоби дуҷуми боби якум **“Технологияҳои инноватсионӣ ҳамчун падидаи фарҳанг ва маориф”** унвон гирифтааст. Қайд мегардад, фарҳанги инноватсионӣ як намуди махсуси фарҳанг ва ҳамчун унсуре, ки дар ҳар як намуди фарҳанг ҳузур дорад, баррасӣ мешавад. Фарҳанги инноватсионӣ соҳаи ҳамҷояшавии намудҳои гуногуни фарҳангҳо мебошад. Он тамоми фаъолияти ҳаётии ҷомеа ва инсонро муайян мекунад. Технологияи таҳсилоти баъзан ҳамчун технологияи раванди таълимӣ фаҳмида мешавад. Технологияи педагогӣ бо раванди таълиму тарбия алоқамандӣ дорад.

Муносибати технолога имкон медиҳад, ки равандҳои педагога идора карда шаванд, таҷриба таҳлил ва низомбандӣ карда шавад, шаклҳои ҳалли масъала дарёфт карда шаванд, фазои беҳтарин барои рушди шахсияти донишҷӯён фароҳам оварда шавад. Муносибати технолога муносибатҳои илмиро дар самтҳои педагогика, ҷомеашиносӣ, психология, сиёсатшиносӣ пурра мекунад.

Боби дуҷуми диссертатсия **«Муайян намудани мубрамсозии шахсияти донишҷӯён ҳамчун барандагони фарҳанги инноватсионӣ»** унвон гирифта, аз се зербоб иборат мебошад. Зербоби якуми боби мазкур **“Дастгоҳи илмии масъалаи мубрамсозии шахсияти донишҷӯён ҳамчун барандагони фарҳанги инноватсионӣ”** ном дорад. Муҳаққиқ қайд менамояд, ки дар шароити ҷаҳонишавӣ ва тағйирёбии босуръати технологияҳо, масъалаи рушди ҳассосияти инноватсионӣ дар соҳаи маориф аҳамияти беандоза касб мекунад.

Муҳаққиқ бамаврид қайд менамояд, ки дар доираи таҳқиқоти худ дар масъалаи таҳқиқи шахсияти донишҷӯёни муосир ҳамчун барандагони фарҳанги инноватсионӣ мутобиқат ба самтҳои арзишӣ-маъноӣ ва педагогикаи башардӯстонаро дар тағйирёбии мусбати рушди шахсияти донишҷӯён, аз ҷумла рушди маънавӣ-ахлоқии онҳо мушоҳида мешавад, пешниҳод гардидааст.

Дар зербоби дуҷуми боби дуюм **“Ғояи асосии мубрамсозии шахсияти донишҷӯён ҳамчун барандагони фарҳанги инноватсионӣ”** қайд намудааст, ки ғояи асосии таҳқиқот аз он иборат буд, ки ҳар як шахс дорои низоми пешбари намояндагии худ мебошад, ки бо ёрии он миқдори зиёди маълумотро гирифта, дар олами гирду атроф самтгирӣ намуда, муносибати худро ба рӯйдодҳои, ки дар фикрҳо, сухан, ҳиссиёт ва кирдорҳо ба амал меоянд, кашф менамоянд. Агар посухдиҳандагон низомҳои намояндагии худро ба мувофиқа карда тавонанд, муошират бомуваффақият сурат хоҳад гирифт.

Дар зербоби сеюми боби дуюм **“Истифодаи технологияҳои**

инноватсионӣ дар мубрамсозии шахсияти донишҷӯён ҳамчун барандагони фарҳанги инноватсионӣ ” қайд намудааст, ки ҷараёни азнавсозии ҷомеа ба такмилёбии инсон на ҳамчун қувваи асосии истехсолкунанда, балки ҳамчун шахрванди ғаёли дорои тафаккури эҷодӣ, ташаббускорӣ, сарвати маънавӣ-ахлоқӣ дошта зич алоқаманд мебошад. Вобаста ба ин, дар охири асри XX ва аввали асри XXI ба тӯфайли паҳншавии воситаҳои электронии ахбор дар дунё як нав инқилоби электронӣ ба вуҷуд омад, ки боиси азнавғаълшавии тафаккури инсонӣ гардид. Ба ибораи дигар гӯем, инсон ба ҷараёни пурқуввати иттилоӣ рӯ ба рӯ шуда истодааст, ки ин рӯйдод бояд ҳамаҷониба таҳлил ва аз он самаранок истифода бурда шавад.

Имрӯз вазифаи маорифи муосир аз он иборат аст, ки насли наврасро бояд барои зиндагӣ дар олами дигар омода намояд. Воқеият ин аст, ки донишҳои имрӯз гирифта пагоҳ бояд ба насли наврас хизмати шоиста карда тавонанд. Барои он ки донишҷӯ барои зиндагии мустақилона тайёр карда шавад, дар давраи таҳсил дар муассисаи таҳсилоти олии касбӣ ӯ бяд соҳиби дониш, маҳорат ва малакаҳои эҷодию инноватсионӣ бошад.

Муҳаққиқ бамаврид қайд менамояд, ки дар масъалаи фарҳанги инноватсия, шахсияти донишҷӯ ҳамчун субъекти ғаёли ғаёлияти эҷодӣ, ки қодир аст ба тавлиди ғояҳои нав, қабули қарорҳои ғайримуқаррарӣ ва амалӣ намудани онҳо нигаронида шудааст, ташаккул меёбад. Дар татбиқи ин раванд, омӯзгори муассисаи таҳсилоти олии касбӣ мавқеи муҳимро ишғол менамояд, ки ӯ вазифадор аст фазои мусоидро барои рушди қобилиятҳои эҷодии донишҷӯён фароҳам оварад, онҳоро ба таҷрибаҳо ҳавасманд созад ва дар ҷустуҷӯи роҳҳои нави ҳалли масъалаҳо дастгирӣ намояд.

Дар боби сеюм **“Татбиқи концепсияи идоракунии педагогии ташаккули мубрамсозии шахсияти донишҷӯён ҳамчун барандагони фарҳанги инноватсионӣ”** муҳаққиқ Зулфияи Ҷиёнзода қайд менамояд, ки мақсади асосии тадқиқоти мазкур дар он мебошад, ки қуллаи намунаи талабот ба худмубрамсозӣ, хоҳиш ва кӯшиши шахсият барои шудани он касе, ки метавонад дар ҷомеа мавқеи ғаёл дошта бошад, маҳсуб меёбад. Тибқи фарзияи мо, агар ин хислати муҳимтарини барандагони фарҳанги инноватсионӣ рушд ёбад, пас нерӯи шахсиятӣ амалӣ мешавад. Мо дар ин вазифаи педагогӣ мусоидат намудан ба саъю кӯшиши шахсияти донишҷӯён ба худтакмилдиҳӣ, баҳогузори муносиби худ дар солҳои донишҷӯӣ, аз ҷумла дар зинанизоми талаботро мебинем. Мо боварӣ дорем, ки дар роҳи идоракунӣ омӯзгорони муассисаи таҳсилоти олии касбӣ

ба раванди мазкур дар ҳамбастагӣ ва мукамалсозии мутақобилаи педагогика ва андрагогика мусоидат мекунанд.

Дар зербоби дуюм **“Марҳилаи ташаккулдиҳандаи кори таҷрибавӣ-озмоишӣ”** марҳилаи ташаккулдиҳандаи таҷрибаи озмоишӣ ҳамчун қадами амалӣ дар татбиқи концепсияи роҳбарии педагогӣ муайян гардида, ҳадафи он санҷиши модели сохтории мубрамсозии шахсияти донишҷӯён дар қолиби интиқолдиҳандагони фарҳанги навоарӣ оварда шудааст.

Ҳалли вазифаҳои санҷиши амсилаи сохтории мубрамсозии шахсияти донишҷӯён ҳамчун барандагони фарҳанги инноватсионӣ дар интиҳоби 145 посухдиҳандагон (145 нафар)-и донишҷӯён, инчунин 44 нафар омӯзгорон татбиқ карда шуд. Ақидаи омӯзгорон мавриди таваҷҷуҳи мо қарор дошт, зеро маҳз омӯзгорон субъектҳои идоракунии педагогии донишҷӯён дар раванди таҳсилот маҳсуб ёфта, байни омӯзгорон ва донишҷӯён муносибатҳои субъект - субъектӣ ташаккул меёбанд. Барои тасдиқи фарзия ва ноил гардидан ба мақсади гузошташуда мо тағйирот ворид карда, методикаҳои гуногунро истифода бурдем. Методикаҳо ба омода ва истифода бурдани Фонди технологияҳои инноватсионии педагогӣ дар муассисаи таҳсилоти олии касбӣ, ислоҳот даровардан ба курсҳои лексионӣ машғулиятҳои амалӣ, истифодаи ҷадвалҳои муваффақият, низоми ҳолӣ - рейтингии баҳогузориҳои донишҷӯён, худбаҳодиҳӣ ва ғайра дахл доштанд.

Донишҷӯи ҳикоя ва бурро бо забони адабӣ нақл намудани мазмуни он ба инкишофи нутқи кӯдак мусоидат карда, захираи луғавии онро бой мегардонад ва хотираашро мустаҳкам менамояд. Аз ҳамин лиҳоз мураббияро зарур аст, ки вобаста ба синнусоли кӯдакон ҳикояҳоро интиҳоб намоянд. Инкишофи ҷисмонии муътадил, инкишофи системаи таҳрикию ҳаракатӣ дар раванди таълим мавқеи муҳимро ишғол менамоянд.

Муҳаққиқ бо истифодабарӣ аз усули гуногуни таҳхис натиҷаҳои муҳимро ба даст овардааст. Алалхусус. таъкид карда шудааст, ки ҳислатҳои шахсиятии донишҷӯёро ҳамчун барандагони фарҳанги инноватсионӣ бо истифода аз миқёси меёрӣ - сатҳӣ, яъне ҳассосияти фарҳангӣ, кушода будан ба инноватсияҳо, эҷодкорӣ, боварибахшӣ, таҳаммулпазир будан, худмубрамсозӣ, масъулият, мавриди таҳқиқ қарор дода, ва муайян кардани далелҳои, ки ба таври муносиб шахсияти донишҷӯ ёнро тавсиф мекунанд, зарур шумурдем.

Хулоса, диссертант дар он таъкид менамояд, ки ташаккули мубрамсозии шахсияти донишҷӯён ҳамчун барандагони фарҳанги

инноватсионӣ вазифаи муҳимми муассисаи таҳсилоти олии касбӣ буда, тавассути равишҳои навини муосир дар соҳаи таҳсилот диққати бештарро талаб мекунад.

Аҳамияти илмӣ, амалӣ, иқтисодӣ ва иҷтимоии диссертатсия. аз он иборат аст, ки асосноккунии шароити педагогӣ ва ғояҳои асосии масъалаи мавриди омӯзиш; тафсири мафҳумҳои «фарҳанги инноватсионии донишҷӯён», «идоракунии педагогии фаъолияти донишҷӯён» ва амсилаи сохтории баландшавии мунтазами салоҳиятнокии психологӣ-педагогии омӯзгорон, ошкоркунии нерӯи педагогии муҳити бисёрфарҳангии таҳсилоти педагогӣ дар мубрамсозии шахсияти донишҷӯён ҳамчун барандагони фарҳанги инноватсионӣ; таҳия ва тасдиқи амсилаи сохторию амалисозии идоракунии педагогии фаъолияти донишҷӯён дар муҳити бисёрфарҳангаи таҳсилотӣ иборат мебошад.

Наشري натиҷаҳои таҳқиқ аз рӯи мавзӯи диссертатсия. Муқаррароти асосии таҳқиқоти диссертатсионӣ дар конференсияҳои илмию назариявӣ, мизи мудаввар ва семинарҳои баргузоршуда мавриди баррасӣ қарор гирифта, аз ҷумла дар конференсияҳои ҷумҳуриявии илмию амалӣ унвонҷӯй мақолаҳоро ҷоп намуда, бо маъруза баромад намудааст. Мазмун ва натиҷаҳои асосии таҳқиқоти Зулфияи Ҷиёнзода 10 мақолаи илмӣ интишор гардидааст, ки 4-тои он дар маҷаллаҳои аз ҷониби Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон тақризшаванда нашр шудаанд.

Мутобиқати барасмиятдарории диссертатсия ба талаботи Комиссия. Автореферат, ки аз диссертатсия бармеояд, ба талаботи Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30 июни соли 2021, №267 тасдиқ шудааст, ҷавобгӯ мебошад. Автореферат бо забонҳои тоҷикӣ ва русӣ ба пуррагӣ мундариҷаи диссертатсияро инъикос намудааст. Дар мақолаҳои илмӣ муаллиф низ мухтавои диссертатсия инъикос ёфтааст.

Бо вучуди баҳои мусбате, ки дар тақриз баён гардид, дар рисолаи мазкур баъзе камбудихо, ҳолатҳои баҳсталаб, ғалатҳои оморӣ, имлои грамматикӣ ҷой доранд, ки дар байни онҳо ҳолатҳои зеринро метавон чудо намуд.

1. Хуб мешуд, дар таҳқиқоти диссертатсионӣ роҳи усулҳои ташаккули мубрамсозии шахсияти донишҷӯён тибқи санадҳои меъёрию ҳуқуқии соҳа шарҳу тафсир шуда, бо мисолҳои мушаххас оварда мешуд, ки дар амалия ҷӣ гуна онҳо татбиқ карда мешаванд.

2. Ба маврид мебуд, агар муҳаққиқ масъалаи истифодаи технологияҳои инноватсиониро оид ба мубрамсозии шахсияти донишҷӯён васеътар кушода меод.

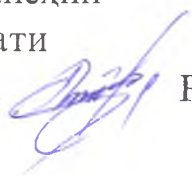
3. Дар матни диссертатсия ва автореферат ғалатҳои имлоию техникӣ роҳ ёфтаанд, ки онҳо ба таҳриру ислоҳ ниёз доранд.

Дар матни фишурдаи кор ва рисолаи илмӣ баъзе ғалатҳои техникӣ имлоӣ роҳ ёфтаанд, ки таҳриру ислоҳ мевоҳанд.

Дар маҷмӯъ, диссертатсияи зулфияи Ҷиёнзоа дар мавзӯи «Шароитҳои педагогии мубрамсозии шахсияти донишҷӯён ҳамчун барандагони фарҳанги инноватсионӣ», ки барои дарёфти дараҷаи илмӣ номзади илмҳои педагогӣ аз рӯи ихтисоси 5.3.9. Назария ва методикаи ташкили фаъолияти фарҳангӣ-иҷтимоӣ (педагогикаи иҷтимоӣ) пешниҳод гардидааст, дар сатҳи баланди илмӣ ба анҷом расида, ба талаботи бандҳои 31, 33, 34, ва 35 Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30 июни соли 2021, №267 тасдиқ шудааст, мувофиқ буда, муаллифи он сазовори дарёфти дараҷаи илмӣ номзади илмҳои педагогӣ аз рӯи ихтисоси номбурда мебошад.

Муқарризи расмӣ:

Номзади илмҳои педагогӣ, мудири кафедраи
Технологияҳои иҷтимоӣ-фарҳангӣ ва сайёҳии
Донишқадаи давлатии фарҳанг ва санъати
Тоҷикистон ба номи Мирзо Турсунзода

Раҳмонов Абдусатор
Абдуразоқович

12.06.2026

Маълумот барои тамос:

Суроға: 724032, Ҷумҳурии Тоҷикистон, ш. Душанбе,

н. Сино, кӯчаи Борбад хонаи 103, ҳуҷраи 49

Тел.: +992 93 453 02 02; +992 005 33 54 55.

Почтаи электронӣ: s_rahmonov@inbox.ru

Имзои Раҳмонов Абдусатор Абдуразоқовичро тасдиқ мекунам.

Сардори шуъбаи кадрҳо ва корҳои махсус

Нуридинзода Ф.

Маълумот барои тамос: 724032, Ҷумҳурии Тоҷикистон, ш. Душанбе, к. Борбад, 73 "А". Донишқадаи давлатии фарҳанг ва санъати Тоҷикистон ба номи Мирзо Турсунзода. Тел.: (+992-37) 2 31 18 27; Сомона: www.ddst.tj.
12.06.2026